

РЕШЕНИЕ

№ 20553

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **4342** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс във връзка с чл.220 и следващи от Закона за митниците.

Образувано е по жалба вх. № 32-798944/01.04.2024г. по описа на Агенция Митници - ТД Митница Б. от „Амичи 2018“ ЕООД с адрес на управление - [населено място],[жк], ресторант „А.“ представлявано от Д. В. Н. чрез адв. Т. Т. с адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 32-768334/08.03.2024г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници. В жалбата се твърди, че оспореното решение е нищожно – издадено от некомпетентен орган, а в условията на евентуалност – незаконосъобразно, тъй като било издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излагат се аргументи, че неправомерно е извършено позоваване от административния орган на информация от недостоверен източник на митническите власти в К., която е недостатъчна за да обоснове съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че е представил пред

компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явявала договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). По време на проведеното открито съдебно заседание, оспорващият, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция „Митница Б.“ при Агенция „Митници“, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт С., оспорва жалбата и моли съда да потвърди изцяло оспорваният административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът приема от фактическа страна следното:

На 01.05.2021г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MRN № 21BG001008040901R2 с вносител в ел.д. 3/15 и декларатор в ел.д. 3/18 „Амичи 2018“ ЕООД, пряк представител в ел.д 3/19 „Мирамар“ ООД за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел.д. № 6/8 „употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, марка „HONDA“, модел „CR-V“, тип „CR-V“, първа регистрация 01.01.2015г., цвят 0, р.обем: 2400 двигател – няма данни, шаси № 2HKRM4H127645. За стоката е посочено:

В ел. д. № 5/14 „Код на държавата на изпращане/износ - К.

В ел.д. № 4/1 „Условие на доставка“ - „С. – Стойност и навло“

В ел.д. № 6/14 Код на стоката — код по Комбинираната номенклатура "/№ 6/15 „Код на стоката — код по Т.“ - 8703 23 90 00;

В ел.д. № 4/16 „Метод за определяне на стойността“ - „ 1 - Договорна стойност на

вносяните стоки (чл.70 от Кодекса)“

В ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката“ – 6118;

В ел.д. № 4/10 „Валута“ - С.;

В ел.д. № 4/10 „Валутен курс“ - 1,30432 BGN/C.

В ел.д. № 7/10 „Идентификационен номер на контейнера HLBU281680

Към митническата декларация са приложени : фактура № RA-E21061501/15.06.2012г., издадена от „9378-9053 QUEBEC I.“, 7405C rue Verite, Pierrefonds, QC H9J3R, опаковъчен лист № RA- E21061501/15.06.2021 издаден от QUEBEC I.“, 4880 rue Berthiaume, Pierrefonds, QC H9J3R9, P.-V. PORTION № 7066344, морска товарителница № HLCUMTR210701150. Декларираното условие на доставка е „С. - Стойност и навло“.

Митническата стойност за стоката, определена на база декларираните за нея елементи, е следната: (при цена на автомобила, съгласно приложена фактура - 6118 CAD и условие на доставка С. CAD, митническа стойност в лева: 7979.83лева, мито 797.98 лева и ДДС 1755. 56 лева.

С писмо рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на Ц. от канадските митнически власти „С. В. S. А.“ на българските митнически органи е предоставена информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС.

По този повод е извършен последващ контрол на декларираните данни по чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците /ЗМ/ на стоката. При тази проверка е констатирано следното: Налице е съответствие по отношение на декларираната стока, номера на канадската износна декларация, но е налице несъответствие между декларираната в МД в Р България цена в размер на 6118 С., цената на стоката, посочената в декларацията за износ, а именно 8939 С..

Във връзка с възникнали основателни съмнения относно достоверността на представената фактура и конкретно относно действителната цена на стоката, както и

елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, на основание чл.140 параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2447/2015 и чл. 48 от М., с писмо рег. № 32-187171/18.05.2023г. от вносителя са изискани надлежно доказателства в потвърждение на декларираната цена, включително и данни за техническото състояние на превозното средство към датата на митническото оформяне, снимки на автомобила, отразяващи техническо му състояние към датата на декларирането му, както всякакви други документи, относими към внесеното МПС.

С писмо рег. № 32-470336/10.07.2023г. жалбоподателят е предоставил фактура за закупуване на автомобила, договор за покупко-продажба от 01.12.2021г., митническа декларация, извадки от аналитичните му регистри. Доказателства за плащането на цената не са представени.

Административният орган е приел, че липсват достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена, както и че са налице са основателни съмнения относно митническата стойност на стоката, определена по реда на чл.70 параграф 1 от Регламент (ЕС)) 952/2013 г., поради което митническата стойност определена на база на представената фактура е отхвърлена от административния орган.

В тази връзка и на основание чл. 74 параграф 3 от Регламент /ЕС/ 952/2013г., основавайки се на информацията, получена от канадските митнически власти за декларираната износна цена на стоката – 8939 кан. долара, за стоката е определена нова митническа стойност в размер на 11659.32лв. Издадено е оспореното решение на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. и чл.19 ал. 7 от ЗМ и чл. 59 от АПК, въз основа на което за жалбоподателя „Амичи 2018“ ЕООД е определено за досъбиране мито в размер на 367.95лв. и допълнително ДДС в размер на 809.49лв. Решението е съобщено на 15.03.2024г., а жалбата до съда е подадена по пощата на 22.03.2024г.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят не е ангажирал други доказателства във връзка с цената на стоката. От процесуалния представител на ответника са представени превод на български език на съдържаща се информация,

предоставена от Канадската митническа служба.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което производството по делото е допустимо.

Решението е издадено от компетентен орган – от зам. директор на ТД Б., действащ по заместване на директора на ТД Б., въз основа на заповед за заместване № 155 от 05.03.2024г., в предвидената от закона форма. Няма основание да се приема, че в рамките на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението не е съобразено с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл.70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл.140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл.140 § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Установените в хода на митническата проверка обстоятелства са напълно достатъчни, за да формират основателни съмнения у митническите органи за достоверността на декларираната митническа стойност по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447. В рамките на проверката жалбоподателят не е представил убедителни доказателства, че именно декларираната стойност е само и единствено платената или подлежащата на плащане цена, доколкото не са представени доказателства за извършеното плащане – от една страна, а от друга, данните декларирани от жалбоподателя се различават от данните, декларирани от износителя.

В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, приложими, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70. Уредено е, че тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

При невъзможност митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

- а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;
- б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;
- в) настоящата глава.

В оспорения административен акт са изложени мотиви, въз основа на които е изключено приложението на вторичните методи по чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в предвидената от регламента поредност, което е условие за определяне на митническата стойност по метода, предвиден в § 3 на чл. 74. Съдът приема, че действително предвид естеството на стоката, предмет на внос – употребяван

автомобил, катастрофирал, член 74, § 2, буква „а“, буква „б“, буква „в“ и буква „г“ са неприложими. В същото време не е проведено пълно и главно доказване, че новата митническата стойност е определена съобразно правилата на чл. 74, § 3 от Кодекса.

Според постоянната съдебна практика СЕС правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (вж. Решение от 19 март 2009 г. по дело Mitsui & Co. D., C- 256/07, Сборник, стр. I- 1951, точка 20 и цитираната съдебна практика). Подадената пред канадската митническа администрация износна декларация и подадената пред българската митническа администрация ЕАД за внос са писмени документи с еднаква доказателствена сила.

Съгласно практиката на СЕС отговорност за данните, посочени в ЕАД носи декларатора, като митническите органи нямат задължение да извършват проверка на истинността им. След като са налице два документа с еднаква доказателствена сила и различно съдържание, не е ясно защо българската митническа администрация приема, че именно данните в износната канадска декларация отразяват действителните правоотношения между страните. Доводите на ответника, че събраната по реда на международното сътрудничество информация за частни писмени доказателства са с по-висока стойност от тези, представени пред българските митнически органи частни писмени документи нямат нормативно основание. Документите, удостоверяващи по-висока стойност на стоката са частни документи, не изхождат от жалбоподателя и не може да се приложи правилото, че обвързват страната, която ги е издала, когато се декларират неизгодни за нея обстоятелства. Обстоятелството, че тези документи са описани в официален писмен документ, изхождащ от канадската митническа администрация не повишава тяхната доказателствена стойност, тъй като официалният документ удостоверява единствено, че такива документи са били представени пред него, а не тяхната достоверност.

В хода на съдебното производство от ответника не са ангажирани доказателства за установяване на факта, че посочената в износна декларация цена на стоката

представлява действителната договорена и/или заплатена цена на процесните стоки, респ. че договорената и/или платената цена на процесните стоки е тази, посочена в оспореното решение на митническия орган.

По изложените съображения съдът прима, че методът по чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е приложен в нарушение на чл. 144 § 1 от Регламента за изпълнение, тъй като определената в оспорения акт митническа стойност не се основава на определени преди това митнически стойности съгласно налични данни в националните бази данни за внос на моторни превозни средства със сходни параметри като марка, модел, година на производство, страна на произход, страна на внос, съответно "употребявани", "катастрофирани" или "с повреди" и на използването на методите по чл. 70 и чл. 74 § 2 от Кодекса в разумна гъвкавост. Митническият орган не е изпълнил задължението си да проучи всички източници на информация и базите данни, с които разполага, за да определи митническата стойност по възможно най-точния начин и най-близко до реалността (в този смисъл решение от 9 ноември 2017 г., *LS Customs S.*, C-46/16, EU:C:2017:839, т. 56 и решение от 20 юни 2019 г., *Oribalt Roga*, C-1/18, EU:C:2019:519, т. 27).

С оглед изложеното съдът намира, че като не е приел декларираната договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава единствено съобразно информация от канадските митнически власти на база износната декларация, административният орган незаконосъобразно е определил нова митническата стойност на стоката, респ. незаконосъобразно е определил допълнителни задължения за митни сборове и е постановил административен акт, който следва да се отмени.

Предвид изхода на правния спор, следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Претендирани са 1050 лв. - 50 лева за държавна такса и 1000 лева за адвокатско възнаграждение, за направата на които са представени доказателства. По отношение възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, съдът намира, че същото е основателно, най-вече предвид материалния интерес по делото, който е 1177.44лв., поради ниската фактическа сложност на делото и по същество безпротиворечивата съдебна практика

при сходни казуси. Отговорността на административния орган за възнаграждение за адвокат следва да бъде ограничена до 500лв., на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 8 и чл. 7, ал. 2, т. 2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (минимално определеният размер е 417.80лв. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия разноски по делото в размер на 550лв., от които 50 лева за държавна такса и 500 лева за адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 от АПК и чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-768334/08.03.2024г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници, с което на стока, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN № 21BG001008040901R2/01.10.2021г. е определена митническа стойност в размер на 11 659 лева и е определено за досъбиране вносно митническо задължение в размер на 367.95лв и ДДС за досъбиране в размер на 809.49 лева.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на „Амичи 2018“ ЕООД разноски по делото в размер на 550лв. - за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: